



ת"פ 57043/06/16 - תביעות צפת נגד נוי חבני

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 57043-06-16 תביעות צפת נ' חבני

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
תביעות צפת

המאשימה

נגד

נוי חבני

הנאשם

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן שייחס לו עבירות **החזקת סמים שלא לצריכה עצמית** - לפי סעיף 7(א) + 7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973, ו**גידול סמים** - לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים.

העבירות בוצעו בכך שביום 16/3/16, סמוך לשעה 09.00, החזיק הנאשם במקומות שונים, בביתו בכפר יובל, סמים מסוכנים שלא לצריכתו העצמית. סה"כ החזיק הנאשם 154.08 גרם של מסוכן מסוג קנבוס ו- 0.79 גרם סם מסוכן מסוג חשיש. בנוסף, גידל הנאשם על גג ביתו 3 שתילי סם מסוג קנבוס במשקל 210 גרם.

2. ביום 30/11/16 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע ונקבע כי יוגש לגביו תסקיר שרות המבחן שיבחן גם את שאלת ביטול הרשעתו, עוד הוסכם כי הטעוניהם לעונש יהיו "פתוחים" לגבי כל רכיבי הענישה, לרבות עניין ההרשעה.

תסקיר שרות המבחן

3. כפי שעלה מהתסקיר מיום 19/4/17, הנאשם בן 26, רווק, גר יחד עם בת זוגו, בעל עסק עצמאי בתחום הגינון. הנאשם שיתף כי רצונו להתמקצע בתחום הגינון. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה ושירת שרות צבאי מלא במסגרת יחידה עילית של חיל המודיעין. הנאשם בן למשפחה המונה זוג הורים ושלושה ילדים, אשר שרות המבחן התרשם ממנה כמשפחה נורמטיבית שסיפקה הגנה, תמיכה

עמוד 1

והכלה לנאשם.

עוד על פי התסקיר, הנאשם נעדר עבר פלילי, ובהתייחסו לעבירה - קיבל אחריות על ביצועה והביע חרטה. הנאשם שיתף כי התנסה לראשונה ב"גראס" אחרי שירותו הצבאי, ומסר כי הסם הקל על כאבו הפיזי בשל עבודתו כגנן וכן תרם לרגיעה נפשית אצלו. הנאשם טען כי גידל את הסמים בעצמו על מנת לא לבוא במגע עם גורמים עברייניים.

הנאשם הוסיף כי החל להשתמש בסמים לאחר שהתעוררו אצלו סימני שאלה בקשר לעתידו, אזי הרגיש כי הוא עוסק כל העת בבחינת סביבתו וחווה קושי. הנאשם טען כי השימוש בסמים יצר אצלו תחושת רגיעה אך טען כי הוא לא עישן על בסיס קבוע ולא חש צורך בכך.

הנאשם הוסיף כי הוא אוהב להיות עם "הרגליים על הקרקע", וכי כיום הוא שואב את תחושת הסיפוק מהצלחת עסקו ומאהבתו לגינון ולטבע.

שרות המבחן התרשם כי הנאשם הביע חרטה כנה על דרך התנהלותו וכי הוא מודע לחומרת מעשיו, וחש שכל מה שהשיג עד כה מצטמצם ומתבטל אל מול ההליך הפלילי, עד כדי תחושות כי הוא עברייני. עוד הוסיף הנאשם כי הוא נמנע כיום משימוש בסמים, ומסר בדיקת שתן שהעידה על כך.

הנאשם שיתף את שרות המבחן בתחושת חרדה נוכח ההליך הפלילי המתקיים נגדו ומהשלכותיו על חייו ומסר כי פנה לקבלת עזרה מקצועית.

שרות המבחן התייחס לחוות דעת פסיכוסוציאלית שנערכה על ידי עו"ס קלינית מוסמכת, לפיה שירותו הצבאי של הנאשם נתן לו חוויית ערך עצמי אך תרם לקיומה של מצוקה נפשית שהתאפיינה לאחר השרות הצבאי בהתפרצויות כעס, אותן למד הנאשם למתן ולווסת. בנוסף צוין בחוות הדעת כי השרות הצבאי של הנאשם תרם לחוויה מנטלית של חוסר שקט, עייפות מתמשכת ושחיקה.

בשקילת סיכויי השיקום של הנאשם מול הסיכון להישנות מעשים עוברי חוק, ציין שרות המבחן את יכולתו של הנאשם להסתגל ולגלות יציבות ואחריות במסגרות החיים השונות, את היותו בעל קשר בטוח וטוב עם אחרים, וכוחות פנימיים במסייעים לו בביצוע שינוי. צוין כי הנאשם הצליח לתפקד באופן נפרד ועצמאי מסביבתו ולקיים מערכות יחסים יציבות ותומכות. שרות המבחן העריך כי הנאשם הוא בעל יכולת טובה לשלוט ולווסת את דחפיו ופועל בדרך כלל מתוך חשיבה, תכנון ושיקול דעת.

עוד התרשם שרות המבחן כי הנאשם מסוגל לראות כיצד נסיבות חייו הושפעו מהתנהלותו ויכול להאמין ביכולתו לערוך שינוי. בנוסף ההתרשמות הייתה כי הנאשם בעל הערכה עצמית חיובית ויכולת לראות את האחר תוך הזדהות למצבו וצרכיו.

הנאשם תיאר בפני שרות המבחן את העבירה והתייחס לאחריותו האישית בביצועה. שרות המבחן העריך כי הנאשם מבין את משמעות הפרת החוק והנורמות החברתיות ומקבל את כללי החברה ואת החשיבות להתנהל על פיהם.

בסופו של יום שרות המבחן העריך כי הסיכון להישנות מעשים עוברי חוק על ידי הנאשם הוא נמוך.

שרות המבחן המליץ לחייב את הנאשם בצו של"צ בהיקף של 120 שעות.

הנאשם שיתף כי מעוניין ללמוד בעתיד אגרונומיה ולפתח את עסקו לתחומים נוספים וציין כי מאז תחילת ההליך הפלילי נמנע מלגשת למכרזים בקיבוצי האזור וגופים ציבוריים מחשש שיתבקש להציג גיליון רישום פלילי.

בנוסף ציין הנאשם כי הוא מעוניין ליזום פעילות לשילוב תלמידים בעלי צרכים מיוחדים בעבודה בתחום הגינון והנוי, נוכח כל אלה, והתרשמות שרות המבחן כי ההרשעה תפגע בדימויו העצמי, המליץ שרות המבחן לבטל את הרשעתו.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 25/4/17 טענו הצדדים לעונש.

4. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר בפועל לתקופה קצרה. נטען כי המאשימה תסכים לעונש מאסר אשר ירוצה בעבודות שרות לצד ענישה נלווית של מאסר על תנאי, פסילת רישיון בפועל ועל תנאי וקנס כספי.

5. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי גידול הסמים לא נעשה בצורה מתוחכמת ולא דובר על מעבדה אלא גידול פשוט בתוך עציצים.

ב"כ הנאשם ביקש לבטל את הרשעתו של הנאשם כיוון שמדובר במעידה חד פעמית, בשל נסיבות העבירה ונסיבותיו של הנאשם, סבירות נמוכה להישנות מעשים עוברי חוק על ידו, נטילת אחריות, מוטיבציה לעריכת שינוי, בדיקות שתן נקיות, רצונו ללמוד ולפתח את עסקו והפגיעה שחש בדימויו העצמי.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם מתחיל מאי הרשעה ושל"צ וביקש לקבל את המלצת שרות המבחן.

6. דברי הנאשם

הנאשם אמר כי הוא עומד מאחורי מעשיו אך אינו מרגיש עבריו. הנאשם הצטער על מעשיו ואמר כי הוא לא גאה בהם. ציין כי הוא מרגיש את הפגיעה ואת טעותו בכל הרבדים. הנאשם הוסיף כי הוא היה יכול להתנהג בצורה יותר חכמה ובוגרת וכי כיום הוא מבין את החוק ואת גבולותיו.

שאלת ההרשעה בדין

7. הכלל בהליך הפלילי הוא כי נאשם בגיר, שהוכחה אשמתו - יורשע בדין.

הימנעות מהרשעה הינה חריג לכלל, שהנו מוצדק רק במקרים נדירים וחריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אשר יש לקבוע כי הוא ממשי וחריף, לבין היעדר חומרתה של העבירה, שניתן להימנע מהרשעת מבצעה, מבלי שהדבר יפגע באינטרס הציבורי ובערך המוגן.

ראו לעניין זה את רע"פ 11476/04 מדינת ישראל נגד חברת השקעות דיסקונט בע"מ (14.04.10):

"...ככלל, ביטולה של הרשעה במערך הענישה בפלילים הוא ענין חריג שבחריג, המתאפשר בנסיבות מיוחדות (סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, וסעיף 71א(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977).
על פי העקרון המשפטי הרווח, קיומה של אחריות בפלילים לביצוע עבירות על החוק מחייב הרשעה וענישה כחלק מאכיפת הדין, כנגזר ממטרות הענישה, וכנדרש מיישום עקרון השוויון של הכל בפני החוק. בהתקיים אחריות פלילית, סטייה מחובת הרשעה וענישה היא, על כן, ענין חריג ביותר. ניתן לנקוט בה אך במצבים נדירים שבהם, באיזון שבין הצורך במימוש האינטרס הציבורי באכיפה מלאה של הדין, לבין המשקל הראוי שיש לתת לנסיבות האינדיבידואליות של הנאשם, גובר בבירור האינטרס האחרון. כאשר מתקיים חוסר איזון נוקב בין הענין שיש לציבור באכיפת הדין, לבין עוצמת הפגיעה העלולה להיגרם לנאשם מהרשעתו וענישתו, עשוי בית המשפט להשתמש בכלי הנדיר הנתון בידו ולהימנע מהרשעת הנאשם..."

הכלל המנחה לגבי הימנעות מהרשעה, נקבע בע"פ 2083/96 תמר כתב נגד מדינת ישראל (21.08.97), שם נקבע כי הימנעות מהרשעה תהיה מוצדקת רק בהתקיים שני תנאים מצטברים:

"ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה..."

בע"פ 2513/96 מדינת ישראל נגד ויקטור שמש (02.09.96), נקבע כי ניתן להסתפק במבחן בלי הרשעה, רק במקרים מיוחדים ויוצאי דופן. הימנעות מהרשעה על ידי בית המשפט כאשר אין לכך צידוק ממשי מפרה את הכלל בדבר הרשעה ובכך נפגע עקרון השוויון בפני החוק.

8. לאור האמור לעיל, ניתן לומר כי השאלה אם ניתן להימנע מהרשעת נאשם נענית תוך איזון הדדי בין שני שיקולים שמשקלם משפיע זה על זה - ככל שהעבירה חמורה יותר, נסיבותיה קשות, ופגיעתה בערכים ובמוסכמות החברתיות גבוהה יותר, אזי הימנעות מהרשעה של מבצעה תהיה פחות סבירה ומוצדקת, ותתאפשר, אם בכלל, רק מקום בו תוכח פגיעה ניכרת וקשה בעתידו של הנאשם.

9. חומרת העבירה ונסיבותיה - הנאשם גידל על גג ביתו 3 שתילי סם מסוג קנבוס במשקל 210 גרם והחזיק כמות סמים נוספת של סם מסוג חשיש וקנבוס, שלא לצריכתו העצמית, במקומות שונים בביתו. לא מדובר בגידול סמים בהיקפים גדולים או בכמות גדולה של שתילים. בניגוד למקרים אחרים וחמורים יותר, הנאשם לא הקים מעבדה ייעודית לגידול הסם ולא נטען בכתב האישום כי הוא התכוון לסחור בסם, ובנוסף, כתב האישום לא ציין כי הסם שנתפס היה מחולק למנות או שנתפסו סכומי כסף שיעידו על סחר בסם או כוונה לסחור בו. על פי האמור בתסקיר, העבירות בוצעו על רקע של שימוש בסמים, לדברי הנאשם להקלה על כאבים גופניים שחש בשל עבודתו כגן, ולשם "רגיעה נפשית".

10. יחד עם זאת ולמרות שלא מדובר בעבירות סמים מדרגה גבוהה במיוחד, אין עסקינן בעבירות המנויות עם העבירות החמורות ביותר, שכן בפנינו החזקת כמויות סם שלא לצריכה עצמית, וגידול סמים. עבירות בתחום הסמים פוגעות בערכים המוגנים של בריאות הציבור ושלומו הפיזי והנפשי מפני הנזקים הישירים והעקיפים הנגרמים עקב השימוש בסמים.

בית המשפט חזר והדגיש את הצורך לעקור את נגע הסמים מהשורש. ייצור, הפצה, סחר וכן שימוש בסמים טומנים בחובם פוטנציאל לנזק עצום, לא רק למעורבים הישירים בביצוע העבירות אלא לחברה כולה - צרכן הסמים, משפחתו והנפגעים העקיפים מהפעילות העבריינית שנלווית פעמים רבות לעבירות הסמים.

בעקיפין, פוגעות עבירות הסמים גם בערכים מוגנים נוספים, שהנם שמירה על בטחון הציבור ועל רכוש הציבור, שכן קיים קשר מוכח בין צריכת סמים לסוגיהם לבין ביצוע עבירות רכוש ואף עבירות אלימות, ועבירות נהיגה תחת השפעת סמים.

חומרתן של עבירות גידול הסמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית נלמדת גם מהעונש שקבע המחוקק בצידה של העבירה - 20 שנות מאסר.

ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נגד יניב יונה (04.07.12)**:

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה.

...

למאבק בנגע הסמים יש שותפים רבים. חלקם מתמקדים בחינוך מניעתי ובהסברה. אחרים מסייעים בהליכי הגמילה. לצידם פועלים גם אנשי אכיפת החוק, שתפקידם לסכל את עבירות הסמים וללכוד את העבריינים. אף בית המשפט נוטל חלק חשוב במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות סמים. בכל זאת תוך מתן משקל - בין היתר - לכמות הסם ואיכותו, טיב עבירת הסמים שבוצעה, תרומתו של הנאשם להתגשמות העבירה ועברו הפלילי."

וכן את הדברים שנאמרו בבית המשפט העליון מפיקבדוהשופטעמית בע"פ 3172/13 **עלא סואעדנגדמדינת ישראל (07.01.14)**:

"עלפגיעתן הרבה של עבירות הסמים ועל תפקידן של בית המשפט במאבק בנגעה הסמים לצדגור מיסוגופים נוספים, עמד בית המשפט על הפעמים רבות... אין ספור מיליונים נאמר בדבר הצורך להכונן תכלית אחת ומחוליות הפצת הסם... המאבק בנגעה הסמים הוא סיזיפיואלי לנולד השלוחות את צמנוכיענישה מכבידת הביאליסול הנגע. כל עוד יהיה ביקוש לסמים יהיה הגם היצע, כרגם בישראל וכך במדינות הים. אך המאבק אינו חסרת וחלת. גם אם לא ניתן לחסל את הנגעה הסמים לחלוטין, ניתן גם להקטין את היקפו ולצמצם את נזקיו."

11. הנאשם ביצע את העבירות בגפו וחלקו בביצוען הוא משמעותי ובלעדי.

פוטנציאל הנזק הטמון בביצוע העבירה - אף על פי שמדובר בסמים המכונים "סמים קלים", נדון לא פעם בפסיקה ונמצא כי סמים מהסוג הנוכחי, ממשפחת הקנאביס, מביאים לשיבוש חייהם של המשתמשים בהם, במיוחד צעירים, ועל כך שבמקרים רבים מהווה השימוש בסמים "קלים" את תחילתו של מסלול התדרדרות לשימוש בסמים קשים וקטלניים יותר (ראה לדוגמה ע"פ 170/07 ליאור מטיס נגד מדינת ישראל (19.11.07)).

12. מידת הפגיעה בערך המוגן היא בינונית. הנאשם גידל שלושה שתילי קנבוס אשר לא צמחו, טרם נתגלו, לכדי משקל גדול, ובנוסף החזיק כמות נוספת של קנבוס וחשיש בקופסאות ובבקבוקים, המפוזרים במקומות שונים בביתו. כמות הסמים הכוללת עולה בהרבה על כמות המוגדרת בחוק ככזו המיועדת להחזקה לצריכה עצמית. קיימת לפיכך חזקה, שלא נסתרה, לפיה מי שמגדל סמים, ומחזיק בכמויות המכונות מסחריות, עושה זאת שלא לשימוש העצמי בלבד, וצפויה מפניו סכנה חברתית כי יפיץ את הסמים, בתמורה או שבלא בתמורה, למשתמשים אחרים.

העבירה נגועה בתכנון ובפליליות, גם אם לא ברמה הגבוהה ביותר, הנלמדת מהיוזמה לגידול הסמים והביצוע, וכן מהחזקת הסם בכמות המשמעותית ובתפוזרת גלויה במקומות שונים בבית.

מצאתי כי חומרת העבירה בנסיבותיה מכתובה ככלל הכרח בהרשעה בדין, וכי ביטול ההרשעה איננו הולם את חומרתה.

כפי שיפורט בהמשך, לא שוכנעתי כי במקרה זה מתקיים צידוק לסטות מכלל ההרשעה בדין, בהיעדר אינדיקציה לפגיעה קונקרטי וחמורה בסיכויי שיקומו של הנאשם ובעתידו.

13. פגיעת ההרשעה בנאשם - בבואו של בית המשפט לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, על הנאשם להתייחס לנזק מוחשי קונקרטי ולא לאפשרויות תיאורטיות לפיהן יגרם לנאשם נזק בעתיד. ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו ברע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נגד מדינת ישראל (03.01.13):

"לא מצאתי כל פגם בעמדתו של בית המשפט המחוזי, לפיה יש להתייחס לנזק המוחשי-קונקרטי העלול להיגרם למבקש, ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות, לפיהן

עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד. קבלת גישתו זו של המבקש, תחייב את בית המשפט להידרש לתרחישים תיאורטיים, שאין לדעת אם יתממשו בעתיד, ולא ברור כלל עד כמה תהיה להרשעה בדין השפעה על התכונות של אותם תרחישים."

במקרה דנן לא הוכחה פגיעה חמורה וקונקרטיה בשיקומו או בעתידו של הנאשם בגין הרשעתו.

הנאשם לא הציג כל מסמך או ראיה שיש בהם כדי להעיד על פגיעה או נזק קונקרטי שייגרם לו כתוצאה מהרשעתו. מדובר בצעיר המתפרנס מעבודות גינון. שרות המבחן ציין אמנם את רצונו של הנאשם ללמוד ולפתח את עסקו לתחומים נוספים, והביא את טענתו כי הוא נמנע מלגשת למכרזים בגופים ציבוריים ובקיבוצי האזור מחשש שמא יידרש להציג גיליון הרשעות קודמות - בכל אלה אין כדי לשכנע כי קיימת סבירות ממשית, אף לא מסתברת, לכך שהותרת ההרשעה על כנה תפגע ממשית בנאשם.

כאמור, הטוען לביטול הרשעה עליו הנטל להוכיח פגיעה קונקרטיה ומוחשית, אמירות בעלמא על נזק שצפוי להיגרם לא מצדיקות ביטול הרשעה.

לא שוכנעתי כי תחום עיסוקו של הנאשם עלול להיפגע משמעותית בשל הרשעתו.

14. עיינתי בפסיקה אותה הגיש ב"כ הנאשם, מקרים בהם בוטלו הרשעותיהם של נאשמים בעבירות גידול סמים, ומצאתי את הנסיבות שונות מאלה כאן.

ב"כ הנאשם התייחס בטיעונו לעונש בין היתר לת"פ 27663-08-15 **מדינת ישראל נגד בוריס קרייניס**, שם החלטתי להימנע מהרשעתו של נאשם שגידל שתילי סם במקום פתוח על גדות נחל. באותו מקרה לא לוותה העבירה בהחזקת כמויות סמים משמעותיות, ובנוסף שוכנעתי שם, בניגוד לכאן, כי אותו נאשם, שהיה סטודנט, עלול היה להיפגע במישורי עתידו.

לאור כל האמור לעיל הרשעתו של הנאשם נותרת על כנה.

גזירת הדין - דין והכרעה

15. תיקון 113 לחוק העונשין קובע את העיקרון המנחה בענישה והוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשלושה פרמטרים: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

מתחם העונש ההולם

16. עמדתי לעיל על הערכים המוגנים בעבירות סמים ועל נסיבות ביצוען של העבירות, וקבעתי כי המעשים פגעו בערכים המוגנים במידה בינונית.

נסיבות האירוע מכוונים כי יש להתייחס לעבירות שבוצעו כאל **אירוע אחד**, לעניין מתחם הענישה, וגישה זו אף עלתה בטיעוני הצדדים.

17. כאמור, החומרה המיוחסת לעבירות הסמים הביאה את בתי המשפט להחמרה בענישה למען הרתעת המעורבים בביצוען במטרה להביא צמצום היקפן ככל הניתן. ראו לעניין זה את דברי כבוד השופט ג'ובראן בע"פ 9482/09 **שמעון ביטון נגד מדינת ישראל (24.07.11)**:

"אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. "עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים" (ע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], 12.12.1995)."

18. מעיון בפסיקת בית המשפט בעבירת גידול סמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, עולה כי כל מקרה נבדק לגופו, וכי משקל ניכר ניתן לנסיבותיו האישיות של כל נאשם ונאשם, לרבות לעניין ההרשעה בדין. קיימים מקרים בהם בתי המשפט בחרו להימנע מהרשעת צעירים נעדרי עבר פלילי שגידלו שתילי סם בכמות לא גדולה ובמשקלים נמוכים, דוגמת הפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם, לעומת זאת במקרים אחרים נותרה ההרשעה על כנה והוטלו עונשים שכללו מאסרים בפועל.

א. ברע"פ 4816/13 **שלום מרדכי נגד מדינת ישראל (29.07.13)**, המבקש הודה והורשע בעבירות גידול סמים, החזקה ושימוש בסם שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם. בביתו של המבקש נתפסו 210 שתילי חשיש במשקל 902 גרם ושקיות נוספות עם זרעי חשיש וקנבוס. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

ב. עפ"ג (מרכז) 53414-11-12 **מדינת ישראל נגד סטניסלב אסבייאן (29.01.13)**, המשיב החזיק באמתחתו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 2.5 גרם נטו, ובסלון הדירה סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 2.1 גרם, סחר בסם מסוג חשיש במשקל 14.4 גרם תמורת 450 ₪ וגידל בדירתו שני שתילים של סם מסוג קנבוס. בית המשפט השלום קיבל את המלצת שרות המבחן להימנע מהרשעתו והטיל עליו 180 שעות של"צ וצו מבחן. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והרשיע את המשיב, הטיל עליו 2 מאסרים על תנאי והותיר את יתר רכיבי גזר הדין של בית משפט השלום על כנם.



ג. ע"פ (באר שבע) 67356-10-13 **יבגני סמנצקו נגד מדינת ישראל (08.01.14)**, המערער, צעיר נעדר עבר פלילי, הודה והורשע בעבירות גידול סמים והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית. המערער גידל יחד עם אדם נוסף, 3 שתילי סם מסוג קנבוס במשקל 1,700 גרם והחזיקו כלים המשמשים להכנת סם. בית המשפט סטה לקולא ממתחם העונש וגזר עליו 300 שעות של"צ, צו מבחן, מאסר מותנה, חתימה על התחייבות ופסילה על תנאי. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו על ההרשעה והותירה על כנה.

ד. עפ"ג (תל אביב) 2135-09-14 **שחר אפשטיין נגד מדינת ישראל (31.12.14)**, נדחה ערעורו של המערער על חומרת העונש שהוטל עליו, 250 שעות של"צ, בגין החזקת סם מסוג קנאבוס במשקל 31 גרם וכן החזקת מעבדה לגידול סמים בדירתו שכללה 4 שתילים של סם מסוכן מסוג קנאבוס במשקל כולל של כ- 300 גרם נטו ובנוסף החזקת ציוד וכלים.

ה. עפ"ג (תל אביב) 40089-12-14 **מדינת ישראל נגד יוגב מורי (18.03.15)**, המשיב הודה והורשע בעבירות של גידול והכנת סמים מסוכנים, החזקת סמים לצריכה עצמית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. המשיב החזיק בארון בחדר השינה 2.8 גרם סם מסוג קנבוס, בחצר ביתו הקים מעבדה לגידול סמים שהייתה ממוקמת במחסן ובתוכה אדניות שתולות זרעי מריחואנה וכן גידל 15 שתילים של קנבוס. בית משפט השלום גזר על המשיב מאסר על תנאי. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, בית המשפט המחוזי גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, שלילת רישיון לתקופה של שנה ויתר רכיבי גזר הדין של בית משפט שלום הותרו על כנם.

ו. עפ"ג (באר שבע) 5065-01-15 **אור בר עם נגד מדינת ישראל (20.04.15)**, המערער, צעיר נעדר עבר פלילי, הודה והורשע בכך שגידל בשטח בקיבוץ, 13 שתילי סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של כ- 330 גרם, וכן החזיק שלא כדין כלים להכנת הסם. בית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שרות, מאסרים על תנאי, קנס, התחייבות וצו מבחן. הוגש ערעור על עצם ההרשעה ולחלופין על אורך תקופת עבודות השרות. בית המשפט המחוזי הותיר את ההרשעה על כנה אך הקל בעונשו והעמיד את תקופת המאסר על 3 חודשי עבודות שרות.

ז. עפ"ג (תל אביב) 4706-10-15 **מדינת ישראל נגד עמרי מסרי (23.11.15)**, המשיב, הקים יחד עם אדם אחר, מעבדה לגידול סמים שצוידה בציוד רב, בדירה נתפסו שתילי סם מסוג קנבאוס במשקל של כ- 687 גרם, בנוסף החזיקו קנאביס במשקל 101.56 גרם וחשיש במשקל 72 גרם לצריכה עצמית. בית המשפט המחוזי הרשיע את המשיב בעבירות שיוחסו לו לאחר שזו בוטלה על ידי בית משפט השלום, והותיר את העונש, צו מבחן למשך שנה ו-120 שעות של"צ, על כנו.

ח. ת"פ (ירושלים) 17917-05-14 **מדינת ישראל נגד דן מדינה (02.12.15)**, הנאשם הודה והורשע בעבירות גידול סמים והחזקת כלים המשמשים להכנת סם. הנאשם גידל שתילי סם,

בדירה שהשכיר, במשקל 135.19 גרם, והחזיק כלים וציוד למטרה זו. בית המשפט הרשיע את הנאשם והטיל עליו 2 מאסרים על תנאי, צו פיקוח לשנה ו-180 שעות של"צ.

ט. ת"פ (קרית גת) 6800-09-13 **מדינת ישראל נגד ברק אגוז (06.04.14)**, הנאשם, נעדר עבר פלילי, הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון בגידול 22 שתילי קנבוס במשקל 963.3 גרם והחזיק כלים המשמשים להכנת סם שלא לצריכה עצמית. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר בעבודות שרות, מאסרים על תנאי, קנס, התחייבות וצו מבחן.

י. ת"פ (תל אביב) 6140/01 **מדינת ישראל נגד וגנר תום (10.10.02)**, הנאשם הורשע בכך שגידל במרפסת דירתו שתילים של קנבוס במשקל כולל של 92.7 גרם, ובנוסף, החזיק בדירתו סם מסוג קנבוס במשקל של 32.43 גרם נטו. בית המשפט דחה את בקשת הנאשם לביטול הרשעתו וגזר עליו מאסר על תנאי וקנס.

19. לאור האמור לעיל, ובנסיבותיו של המקרה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר על תנאי, של"צ וצו מבחן ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם

20. בגזירת עונשו של הנאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40יא לחוק העונשין, ובלבד שהעונש שייקבע לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע לעיל.

הנאשם צעיר בן 26, נעדר הרשעות קודמות וזוהי מעורבותו הראשונה בפלילים, הודה בכתב האישום המתוקן וחסך מזמנו של בית המשפט. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, הצטער והביע חרטה, וצוין כי היה מודע לחומרת מעשיו ואף שיתף בתחושתו כי כל הישגיו עד כה מתבטלים נוכח ההליך הפלילי. התרשמותו של שרות המבחן מהנאשם הייתה חיובית וצוין כי לא מדובר בצעיר בעל מאפיינים עבריינים, בנוסף העריך שרות המבחן כי הסיכון להישנות עבירות על ידו הינו נמוך ואף המליץ לבטל את הרשעתו, המלצה שכאמור החלטתי שלא לקבלה.

בנוסף, מסר הנאשם בדיקת שתן שהעידה על ניקיון מסמים.

בהתחשב בהיותו של הנאשם צעיר נורמטיבי, ששירת שירות צבאי משמעותי ביחידה עילית, עובד ובעל עסק עצמאי, ובהתחשב בנסיבות ביצועה של העבירה, החלטתי לגזור את ענשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש שקבעתי לעיל ולהימנע מהטלת מאסר בפועל גם לא בעבודות שרות. לנוכח הרשעתו של הנאשם בניגוד להמלצת שרות המבחן, החלטתי להימנע מהטלת השל"צ.

21. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

- א. 3 חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום עבירת סמים.
- ב. קנס על סך 2,000 ₪ או 8 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1/9/17 ובכל ראשון לחודש שלאחריו ועד לתשלום מלא בפועל.
- ג. חתימה על התחייבות על סך 2,000 ₪, להימנע במהלך תקופה של 3 שנים מהיום, מלעבור על העבירות בהן הורשע. אם לא יחתום על ההתחייבות תוך 7 ימים יאסר הנאשם ליומיים.
- ד. 3 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, והתנאי הוא שלא יעבור במהלך תקופה של 3 שנים עבירות סמים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ג תמוז תשע"ז, 17 יולי 2017, במעמד הנוכחים.